

Glattfelder püspök a krisztusi igehirdetés feladatairól

„Boldog-boldogtalan visszaél a szó erejével és a pillanatnyi siker eszközével használja, — akik Krisztus nevében szólnak, az ő utasításaihoz tartásák magukat”

Budapest, július 1. Az Actio Catholica Országos Elnöksége egybehívta az eucharisztikus világtörvényszabvány és az elcsatolt országgrészek visszatérése óta ezúttal első ízben az országos lelképásztori konferenciát. A konferenciát tegnap kezdték meg dr. Glattfelder Gyula esanádi megyéspüspök elnöklésével.

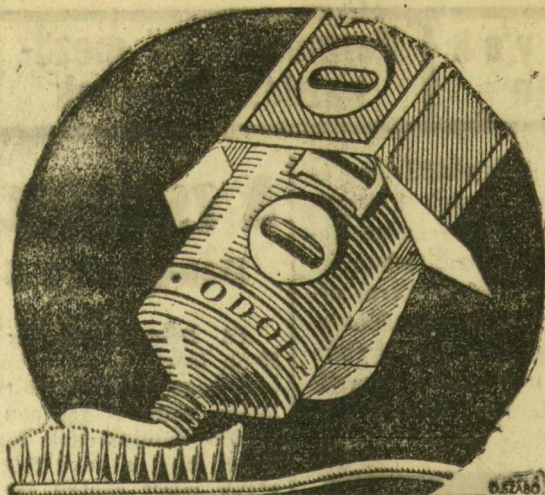
Glattfelder Gyula megyéspüspök megnyitó szavaiban kijelentette, hogy ha a világi hivatások szolgálatában nagy figyelemmel vannak a továbbképzésre, a lekipásztoroknak erre fokozott gondot kell fordítani. *A kinyilatkoztatott igazság nem változik*, de az emberek ízlése nemzedékek szerint alakul s ezzel számolni papi hivatásunk követelménye. Nemcsak a misszionáriusoknak kell tudni kielégíteni primitív igényeket, hanem a keresztény hitben felnőtt népek szomját is kell enyhíteni. E szent feladat leghatásosabb eszköze az *igehirdetés*. Ennek végzése az Üdvözítő végrendeletszerű parancsa s az a pap, aki tud szólni, de nincs szíve hozzá, nem volna pásztor, hanem csak béres.

— Krisztus búcsúszava: *praedicate evangelium omni creaturae*, három szóban kimeríti a magasztos tiszttartalmát. Hogy Isten ígét hirdessük, papi küldetésünk lényeges követelménye. Ez a fegyver az egyház kezében, amellyel sikereit aratja. *Vannak hitrendszerek, amelyek karddal hódítanak, Krisztus Urunk fegyverül az igehirdetést adta apostolainak*. Ezért hirdeti a tridenti zsinat, hogy az a papság kötelessége, isteni parancs erejénél fogva s ha elmulasztaná, hűtlen volna hivatásához. Miután a pap Krisztus alteregójának szerepét vállalja, e tisztelet nemcsak retoriként fogja teljesíteni, hanem mint a közgondolkodás irányítója, kinek erre isteni küldetése van. *Nem haruspek agitatori szerepét kell betöltenie, hanem Krisztus követségében járva, népeket nevelni és üdvözíteni*.

— Az isteni mester másik szava, hogy tanítványai az evangéliumot hirdessék. Lehet alkalom, vagy hallgatóság, amely indokoltá teszi a bölcselati és világnézeti értekezést, de a *hivék állaga az Isten szavát dühítja s ezt a katolikus papnak sohasem szabad feledni*. Ez nem annyit tesz, hogy a szentbeszédet teletüzdeldjük bibliai idézetekkel, hanem Krisztust kell prédikálni. Hit- és erkölcstan, valamint a liturgia gazdag kínesei nyújtanak megfelelő anyagot s nem csábíthat pillanatnyi siker, hogy az elvilágiasodott kultúra követelményeihez alkalmazkodjunk s kétes megállapításait vigyük szószékre az örök igazság helyett.

— Ha ehhez tartjuk magunkat, megvalósítjuk az Üdvözítő harmadik követelményét, hogy minden teremtménynek prédikáljunk. A prédikációnak nem a formája, vagy esztétikai értéke ad súlyt, hanem az igazság, mely az üdvösség feltétele s ez mindenki számára azonos. *Dicsősége az anyaszentegyháznak, hogy ember és ember közt az üdvösség követelményei tekintetében nem tesz különbséget*. Templomaink testvéri rendjét sohasem kellett terrorral, vagy agitációval biztosítani, mert *a lelki egyenlőség hitünk kardinális tétele*. A katolikus prédikáció nem lehet szép lelkek kiváltsága, hanem a katekizmusra és Szentírásra érthető és nemes formában fölépített közkinés.

— *Krisztus útmutatása szerint hirdesse a magyar papság Isten ígét*, — mondotta végül a megyefőpásztor. — Ihlessenek meg nagy hitzónokaink s értsük meg, hogy eredményt azért értek el, mert *az igehirdetés égből ered szabályához tartották magukat. Boldog-boldogtalan visszaél a szó erejével s pillanatnyi siker eszközével használja. Akik Krisztus nevében szólnak, az ő utasításához tartásák magukat s akkor a nagyhangúak vásári zaján kezeszül*

Szép egészséges fogai lesznek, ha napi fogápolásához ODOL FOGPÉP-et használ.

ODOL

1/1 tubus ára P 1.15

1/2 tubus ára P —.74

is megtalálják az utat a lélekhez és örökkévalóságához.

Dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök nagyhatalmú megnyitója után Mihalovics Zsigmond, az AC országos igazgatója ismertette a tár-

gyalások rendjét, azután dr. Somogyi Antal tartott előadást, majd dr. Halász Pál püspöki tanácsos, szegedi esperes-plébános „A dogmatikus igehirdetés útjai” címmel mondott nagy figyelemmel kísért előadást.

Szegedi szociális kérdéseket kell megoldani az OTI szegedi millióival

Konkrét javaslatokat kell készíteni a budapesti központi számára

(A Délmagyarország munkatársától) Városzerte élénk visszhangot keltett minapi cikkünk, amely az OTI-nak Szegeden befizetett hatalmas összegek felhasználását taglalta. A hozzánk beérkezett levelek és hozzászólások bizonyítják, hogy a közönség széles rétegét közelről érdeklő kérdéssről van szó.

Szótartottuk, hogy az OTI évi 2 millió pengője nem kerül bele Szeged vérkeringésébe. A pénz felvándorol a budapesti központba, ahelyett, hogy szegedi érdekeket szolgálna.

Az OTI és a város

1928. január elsején lépett életbe az OTI betegségbiztosítási ágazata. A költségvetés már a megindulás első idejében fölösleggel zárult. A hatalmas összegeket kitevő fölösleget a szegedi kerületi pénztár Budapestre küldte a központnak. Az öregségi, rokkantsági, özvegyeségi és árvasági biztosítási ágazatnál az első nyolc évben nem voltak igényjogosultak. Az OTI ugyanis a 65 éves korhatár mellett kötelezővé tette, hogy a biztosított nyolc éven keresztül fizessen járadékot a biztosításra való jogosultság elnyerése géljából. Az így befolyó összeg évi egymillió pengőt eredményezett. Ez a nyolc év a gyűjtés időszaka volt s az évenként ebből befolyó egymillió pengő szintén elvándorolt Szegedről. A budapesti központ különféle ingatlanvásárlásba, gazdakötvényekbe s egyébbe fektette.

Szegedi szociális problémák

Pedig ugyanekkor Szegeden sok olyan szociális kérdés vár megoldásra, amely feltétlenül szükségessé tette volna, hogy a város és az OTI közös munkával fektesse be szegedi vállalkozásokba, építkezésekbe a tetemes összegeket. Mint már multkori cikkünkben említettük: Szegeden 3000 olyan lakás van, amelyet nem vol-

na szabad emberi lakóhelynek nevezni s megengedni azt, hogy emberek lakjanak a dohos, vizes, fertőző bajokat terjesztő odokban. A *prevenció elvet* legjobban az szolgálná, ha ezek helyett a lakások helyett olyan házak épülnének Szegeden, amelyekben *emberi lakást és életkörülményeket* biztosítanak a szegénysorsú rétegeknek.

A lehetőség adva van: az OTI-tól a városnak kölcsönösszeget kellene igénybevennie s abból felépíttetnie a kívánt lakásokat, a megfelelő családi házakat. Az OTI elhatározta, hogy a Mérey-utcaiban bérházat építtet s az ötlet annál is inkább kívánatos volna, mert a szegedi lakásviszonyok tudvalevően igen rosszok. A lakások kis száma mellett a már említett lakhatatlansági okok azt eredményezik, hogy a betegek száma Szegeden szaporodik.

Budapest—Debrecen—Pécs

A megfelelő családi házak felépítése mellett kitünő kihasználható adottság volna a szegedi 1000 méter mélységből feltörő gyógyerejű víz kihasználása gyógyfürdőzési célokra széles rétegek számára. Lehetetlen nem hinni azt, hogy az OTI pénzének befektetésével *ne lehetne a fürdő jelenlegi méreteit annyira kibővíteni, hogy széles rétegeknek legyen kínese és áldása*. A fürdő, a családi házak és a bérházak felépítésével az OTI és a város olyan szociális problémákat oldana meg, amelyek sok gondtól szabadítanak meg a várost és társadalmat egyaránt.

A fővárosnak óriási kölcsönöket bocsát rendelkezésére az OTI, Pécsen, Debrecenben és még több más városban munkásnegyedeket létesített, csak Szeged az a város, ahol az OTI pénztárába befolyó összeg elvándorol Szegedről.

Ma már a MABI — amely lényegében Budapestre lokalizált biztosító intézet — külön